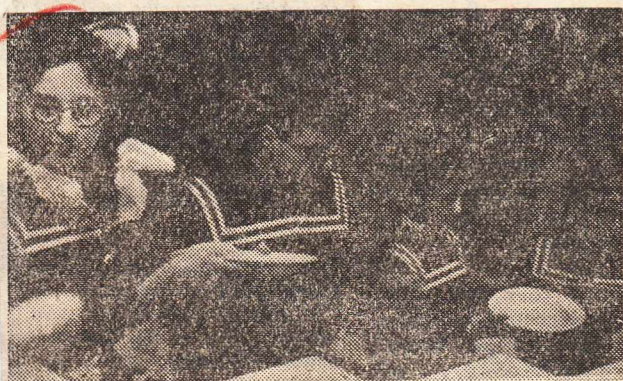

Výstřižková služba
Pražské informační služby
Praha 2 - Vyšehrad, K rotundě 8/82
Telefon 44778 5155

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU
OSTRAVSKÝ
KULTURNÍ ZPRAVODAJ

ze dne

- 1 III 1963

N. Divišková, B. Čvančara, P. Koutný v Nebožka teta, kterou uvádí DPB

Výstřižková služba
při Pražské informační službě
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU
OSTRAVSKÝ
KULTURNÍ ZPRAVODAJ

- 1. I 1963

ze dne

v DPB je věčný příběh věčných typů — dívky Isabelly, staré Zerbiny, lyrika Gilla, siláka Trivalina, moudrého Dottora, citlivého Scaramouche a intrikána Brighelly — příběh starý jako lidstvo a stále stejně původní. Lásky dvou mužů k jedné ženě, kuplířka i intrikán, zlo i dobro, život a smrt — to vše se objeví na scéně a projde po ní, jako ve skutečnosti. Mezi životem a hrou probíhá Lásky hra osudná, na tomto ostří se pohybují její postavy. Milují a trpí, pláčou a smějí se, žijí

a jednají jako herci i jako lidé. Je to komedie jako tragédie, hrdinská hra jako fraška; divadlo jako život a život jako divadlo.

V režii Evžena Němce, na scéně Luboše Hrůzy vytvářejí jednotlivé postavy Nina Divišková, Štěpánka Ranošová, Bohuslav Čvančara, Jan Kačer, Jiří Čeporan, Rostislav Volf, Luděk Eliáš. Premiéra 18. ledna 1963.

je další lednovou premiérou „bezručovců“. V řadě vtipných

Výstřižková služba
Pražské informační služby
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Svobodné slovo, Brno

24. 1. 1963

■ Dvě zajímavé ostravské inscenace

PRUBÍŘSKÝM kamenem charakterizačního umění bylo by možno nazvat dramatickou prvotinu bratří Čapků Lásky hra osudná, v níž postavy komedie dell'arte symbolizují novodobého člověka v boji křehké poezie proti brutální síle. Režisér E. Němec v ostravském Divadle P. Bezručů vytvořil zajímavé představení, kde zejména R. Wolf v úloze Scaramouche a L. Eliáš jako intrikán Brighella dominují zpracováním postav. V obtížné lyrické úloze Gilla si vede dobře B. Čvančara, zatímco J. Kačer v brutálním Trivalinovi tentokrát výjimečně nedosahuje přesvědčivé kresby, zejména proto, že hlučná, místy až nezřetelná recitace veršů postrádá náležité gradace. V prologu vystoupil A. Minský, který je však svým naturelem této křehké a citlivé roli značně vzdálen. Veselý protějšek hře bratří Čapků tvoří Goetzova aktovka Nebožka teta, symbolizující s prudkou groteskností německé maloměstáctví. Herci ve dvou obsahově tak odlišných hrách měli možnost v jediném večeru ukázat své umění, a lze říci, že většinou se to podařilo znamenitě. Výprava L. Hrůzy podtrhla v obou hrách život a spád stejně jako hudba P. Mandela.

situací, virtuózně stupňovaných s neodolatelým humorem, se setkáme s puritánskou rodinou německého profesora, který se nárazem důležité životní skutečnosti — neobvykle velkého dědictví, které je na dosah ruky — dostává při střetnutí svých názorů, výchovy a přesvědčení se střizlivou životní realitou do řady paradoxních situací, vrcholící v neočekávaný „happy-end“. Znamenitě napsaná hra v citlivém překladu Evžena a Evžena Drmolových bude uvedena spolu s LÁSKOU HROU OSUDNOU, v režii Evžena Němce a výpravě Luboše Hrůzy se stejnými představiteli v hlavních rolích dne 18. ledna 1963.

Z. CHARVÁTOVÁ